Tekst ustawy przekazany do Senatu zgodnie z art. 52 regulaminu Sejmu

U S T A W A

z dnia 22 marca 2018 r.

o zmianie ustawy o systemie monitorowania drogowego przewozu towarów oraz niektórych innych ustaw[1)]

Art. 1. W ustawie z dnia 9 marca 2017 r. o systemie monitorowania drogowego przewozu towarów (Dz. U. poz. 708 oraz z 2018 r. poz. 138) wprowadza się następujące zmiany:

1) tytuł ustawy otrzymuje brzmienie:

„o systemie monitorowania drogowego i kolejowego przewozu towarów”;

2) w art. 1:

a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) zasady systemu monitorowania drogowego i kolejowego przewozu towarów, zwanego dalej „systemem monitorowania przewozu”;”,

b) w pkt 2 skreśla się wyraz „drogowym”;

3) w art. 2:

a) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) kierujący – osobę fizyczną:

a) która kieruje pojazdem samochodowym lub zespołem pojazdów składającym się z pojazdu samochodowego oraz przyczepy lub naczepy w rozumieniu ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2017 r. poz. 1260 i 1926 oraz z 2018 r. poz. 79, 106, 138 i 317),

b) będącą maszynistą w rozumieniu ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym (Dz. U. z 2017 r. poz. 2117 i 2361);”,

b) pkt 9–11 otrzymują brzmienie:

---

1) Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji, ustawę z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa, ustawę z dnia 24 sierpnia 2001 r. – Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia, ustawę z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym, ustawę z dnia 6 września 2001 r. – Prawo farmaceutyczne, ustawę z dnia 5 stycznia 2011 r. o kierujących pojazdami, ustawę z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej oraz ustawę z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o drogach publicznych oraz niektórych innych ustaw.

„9) przewóz towarów – przemieszczanie towaru na lub przez terytorium kraju środkiem transportu odpowiednio po drodze publicznej albo krajowej sieci kolejowej, z uwzględnieniem postojów wymaganych podczas tego przemieszczania, przeładunku oraz rozładunku;

10) rodzaj towaru – towar klasyfikowany do jednej pozycji Nomenklatury Scalonej, o której mowa w art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. z 2017 r. poz. 43, 60, 937 i 2216 oraz z 2018 r. poz. 137 i 317), zwanej dalej „CN”;

11) środek transportu – pojazd:

a) samochodowy lub zespół pojazdów składający się z pojazdu samochodowego oraz przyczepy lub naczepy w rozumieniu ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym,

b) kolejowy bez napędu w rozumieniu ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym;”,

c) pkt 15 i 16 otrzymują brzmienie:

„15) wyznaczone miejsce – miejsce przeznaczone do przechowywania lub strzeżenia środka transportu, o którym mowa w art. 2 pkt 11 lit. a, wraz z towarem albo towaru, prowadzone przez dyrektora izby administracji skarbowej albo przez podmiot, któremu powierzono prowadzenie takiego miejsca;

16) zgłoszenie – zgłoszenie przewozu towaru do rejestru zgłoszeń określonej ilości tego samego rodzaju towaru albo określonych ilości różnych rodzajów towaru przewożonych od jednego nadawcy towaru do jednego odbiorcy towaru, do jednego miejsca dostarczenia towaru, jednym środkiem transportu;”;

4) w art. 3:

a) w ust. 1 wyraz „drogowego” zastępuje się wyrazem „przewozu”,

b) w ust. 2:

– we wprowadzeniu do wyliczenia wyraz „drogowego” zastępuje się wyrazem „przewozu”,

– pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) towarów objętych pozycjami CN:

a) 2207 nieoznaczonych znakami akcyzy,

b) 2707,

c) 2710,

d) 2905,

e) 2917,

f) 3403,

g) 3811,

h) 3814 zawierających alkohol etylowy,

i) 3820 zawierających alkohol etylowy,

j) 3824,

k) 3826

– jeżeli masa brutto przesyłki towarów objętych tymi pozycjami przekracza 500 kg lub jej objętość przekracza 500 litrów;”,

– po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu:

„3a) produktów leczniczych, środków spożywczych specjalnego przeznaczenia żywieniowego oraz wyrobów medycznych, objętych obowiązkiem, o którym mowa w art. 37av ust. 1 ustawy z dnia 6 września 2001 r. – Prawo farmaceutyczne (Dz. U. z 2017 r. poz. 2211 oraz z 2018 r. poz. …);”,

– w pkt 4 wyrazy „pkt 1–3” zastępuje się wyrazami „pkt 1–3a”,

c) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Przewóz towarów, o których mowa w ust. 2 pkt 1 lit. d i j, podlega systemowi monitorowania przewozu, o ile towary te są wymienione w załączniku nr 1 do ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym, bez względu na przeznaczenie.”,

d) w ust. 4:

– we wprowadzeniu do wyliczenia wyraz „drogowego” zastępuje się wyrazem „przewozu”,

– uchyla się pkt 1,

– w pkt 2:

– – po lit. a dodaje się lit. aa w brzmieniu:

„aa) 2707 w opakowaniach jednostkowych nie większych niż 11 litrów,”,

– – po lit. e dodaje się lit. ea w brzmieniu:

„ea) 3814 w opakowaniach jednostkowych nie większych niż 11 litrów,”,

e) w ust. 5 wyraz „drogowego” zastępuje się wyrazem „przewozu”,

f) w ust. 6 we wprowadzeniu do wyliczenia wyraz „drogowego” zastępuje się wyrazem „przewozu”,

g) w ust. 7:

– we wprowadzeniu do wyliczenia wyraz „drogowego” zastępuje się wyrazem „przewozu”,

– w pkt 3 skreśla się wyrazy „lub podkategorii PKWiU”,

– w pkt 5 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 6 i 7 w brzmieniu:

„6) numer rejestracyjny środka transportu, o którym mowa w art. 2 pkt 11 lit. a, albo numer pociągu wraz z numerem pojazdu kolejowego bez napędu;

7) datę wystawienia.”,

h) w ust. 9 w zdaniu pierwszym wyrazy „drogowego przewozu towarów” zastępuje się wyrazem „przewozu”,

i) w ust. 10:

– we wprowadzeniu do wyliczenia wyrazy „drogowego towarów” zastępuje się wyrazem „przewozu”,

– w pkt 21 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 22 w brzmieniu:

„22) dysponentów lotniczych zespołów ratownictwa medycznego, o których mowa w ustawie z dnia 8 września 2006 r. o Państwowym Ratownictwie Medycznym (Dz. U. z 2017 r. poz. 2195).”,

j) ust. 11 otrzymuje brzmienie:

„11. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia, towary inne niż wymienione w ust. 2 pkt 1–3a, których przewóz jest objęty systemem monitorowania przewozu, wraz ze wskazaniem masy, ilości, objętości lub wartości tych towarów, oraz przypadki, w których ich przewóz nie podlega temu systemowi, uwzględniając konieczność przeciwdziałania uszczupleniom w zakresie podatku od towarów i usług lub podatku akcyzowego.”;

5) w art. 4 w ust. 1 skreśla się wyraz „drogowego”;

6) w art. 5:

a) w ust. 2 w pkt 7 skreśla się wyrazy „lub podkategorii PKWiU”,

b) w ust. 3:

– pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) dane dotyczące towaru będącego przedmiotem przewozu, w szczególności rodzaju towaru, pozycji CN, ilości, masy brutto lub objętości towaru;”,

– dodaje się pkt 8 w brzmieniu:

„8) numer zezwolenia albo pozwolenia uprawniającego do obrotu produktami leczniczymi oraz nazwę organu wydającego.”,

c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W przypadku przewozu towaru, o którym mowa w ust. 1, przewoźnik jest obowiązany przed rozpoczęciem przewozu towaru:

1) po drodze publicznej uzupełnić zgłoszenie o:

a) dane przewoźnika obejmujące:

– imię i nazwisko albo nazwę,

– adres zamieszkania albo siedziby,

b) numer identyfikacji podatkowej przewoźnika albo numer, za pomocą którego przewoźnik jest zidentyfikowany na potrzeby podatku od towarów i usług albo podatku od wartości dodanej,

c) numery rejestracyjne środka transportu, o którym mowa w art. 2 pkt 11 lit. a,

d) datę faktycznego rozpoczęcia przewozu towaru,

e) planowaną datę zakończenia przewozu towaru,

f) numer zezwolenia, zaświadczenia lub licencji w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym (Dz. U. z 2017 r. poz. 2200 oraz z 2018 r. poz. 12, 79, 138 i …), o ile są wymagane,

g) dane adresowe miejsca dostarczenia towaru albo miejsce zakończenia przewozu na terytorium kraju,

h) numer dokumentu przewozowego towarzyszącego przewożonemu towarowi;

2) po krajowej sieci kolejowej uzupełnić zgłoszenie o:

a) dane przewoźnika obejmujące:

– imię i nazwisko albo nazwę,

– adres zamieszkania albo siedziby,

b) numer identyfikacji podatkowej przewoźnika albo numer, za pomocą którego przewoźnik jest zidentyfikowany na potrzeby podatku od towarów i usług albo podatku od wartości dodanej,

c) numer pociągu,

d) numer pojazdu kolejowego bez napędu,

e) datę faktycznego rozpoczęcia przewozu towaru,

f) planowaną datę zakończenia przewozu towaru,

g) dane adresowe miejsca dostarczenia towaru albo miejsce zakończenia przewozu na terytorium kraju,

h) numer dokumentu przewozowego towarzyszącego przewożonemu towarowi.”;

7) w art. 6:

a) w ust. 2 w pkt 6 skreśla się wyrazy „lub podkategorii PKWiU”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W przypadku przewozu towaru, o którym mowa w ust. 1, przewoźnik jest obowiązany przed rozpoczęciem przewozu towaru na terytorium kraju:

1) po drodze publicznej uzupełnić zgłoszenie o:

a) dane przewoźnika obejmujące:

– imię i nazwisko albo nazwę,

– adres zamieszkania albo siedziby,

b) numer identyfikacji podatkowej przewoźnika albo numer, za pomocą którego przewoźnik jest zidentyfikowany na potrzeby podatku od towarów i usług albo podatku od wartości dodanej,

c) numery rejestracyjne środka transportu, o którym mowa w art. 2 pkt 11 lit. a,

d) miejsce i datę rozpoczęcia przewozu towaru na terytorium kraju,

e) planowaną datę zakończenia przewozu towaru,

f) numer zezwolenia, zaświadczenia lub licencji w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym, o ile są wymagane,

g) numer dokumentu przewozowego towarzyszącego przewożonemu towarowi;

2) po krajowej sieci kolejowej uzupełnić zgłoszenie o:

a) dane przewoźnika obejmujące:

– imię i nazwisko albo nazwę,
– adres zamieszkania albo siedziby,

b) numer identyfikacji podatkowej przewoźnika albo numer, za pomocą którego przewoźnik jest zidentyfikowany na potrzeby podatku od towarów i usług albo podatku od wartości dodanej,

c) numer pociągu,

d) numer pojazdu kolejowego bez napędu,

e) miejsce i planowaną datę rozpoczęcia przewozu na terytorium kraju,

f) planowaną datę zakończenia przewozu towaru,

g) numer dokumentu przewozowego towarzyszącego przewożonemu towarowi.”;

8) w art. 7 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Zgłoszenie zawiera w przypadku:

1) przewozu po drodze publicznej:

a) dane przewoźnika obejmujące:
– imię i nazwisko albo nazwę,
– adres zamieszkania albo siedziby,

b) numer identyfikacji podatkowej przewoźnika albo numer, za pomocą którego przewoźnik jest zidentyfikowany na potrzeby podatku od towarów i usług albo podatku od wartości dodanej, jeżeli jest obowiązany go posiadać,

c) dane nadawcy towarów obejmujące:
– imię i nazwisko albo nazwę,
– adres zamieszkania albo siedziby,

d) dane odbiorcy towarów obejmujące:
– imię i nazwisko albo nazwę,
– adres zamieszkania albo siedziby,

e) miejsce i datę rozpoczęcia przewozu towaru na terytorium kraju,

f) miejsce zakończenia przewozu towaru na terytorium kraju,

g) planowaną datę zakończenia przewozu towaru na terytorium kraju,

h) dane dotyczące towaru będącego przedmiotem przewozu, w szczególności rodzaju towaru, pozycji CN, ilości, masy brutto lub objętości towaru,

i) numer dokumentu przewozowego towarzyszącego przewożonemu towarowi,

j) numer zezwolenia, zaświadczenia lub licencji w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym, o ile są wymagane,

k) numery rejestracyjne środka transportu, o którym mowa w art. 2 pkt 11 lit. a;

2) przewozu po krajowej sieci kolejowej:

a) dane przewoźnika obejmujące:

– imię i nazwisko albo nazwę,

– adres zamieszkania albo siedziby,

b) numer identyfikacji podatkowej przewoźnika albo numer, za pomocą którego przewoźnik jest zidentyfikowany na potrzeby podatku od towarów i usług albo podatku od wartości dodanej, jeżeli jest obowiązany go posiadać,

c) dane nadawcy towarów obejmujące:

– imię i nazwisko albo nazwę,

– adres zamieszkania albo siedziby,

d) dane odbiorcy towarów obejmujące:

– imię i nazwisko albo nazwę,

– adres zamieszkania albo siedziby,

e) miejsce i datę rozpoczęcia przewozu towaru na terytorium kraju,

f) miejsce zakończenia przewozu towaru na terytorium kraju,

g) planowaną datę zakończenia przewozu towaru na terytorium kraju,

h) dane dotyczące towaru będącego przedmiotem przewozu, w szczególności rodzaju towaru, pozycji CN, ilości, masy brutto lub objętości towaru,

i) numer dokumentu przewozowego towarzyszącego przewożonemu towarowi,

j) numer pociągu,

k) numer pojazdu bez napędu.”;

9) po art. 7 dodaje się art. 7a–7c w brzmieniu:

„Art. 7a. Ze względu na specyfikę rodzaju przewozu, towarzyszące mu warunki techniczne, specyfikę przewozu danego towaru lub rodzaj transakcji

podlegającej zgłoszeniu jednym zgłoszeniem można objąć więcej niż jedną przesyłkę w rozumieniu art. 3 ust. 3 w przypadkach określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 9 ust. 7.

Art. 7b. 1. W przypadku niektórych przewozów towarów może zostać wyłączony obowiązek przesłania do rejestru zgłoszenia lub obowiązek, o którym mowa w art. 5 ust. 4 i 5, art. 6 ust. 3 i 4 lub art. 8 ust. 1, jeżeli ich realizacja jest szczególnie utrudniona, ze względu na specyfikę rodzaju przewozu, towarzyszące mu warunki techniczne, specyfikę przewozu danego towaru lub rodzaj transakcji podlegającej zgłoszeniu, a przedmiot danego obowiązku można zrealizować w inny sposób lub można od niego odstąpić ze względu na niskie ryzyko wystąpienia nieprawidłowości wynikające z tego zwolnienia.

2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia, przypadki, w których przewóz towarów jest wyłączony z obowiązku przesłania do rejestru zgłoszenia lub obowiązku, o którym mowa w art. 5 ust. 4 i 5, art. 6 ust. 3 i 4 lub art. 8 ust. 1, lub warunki takiego wyłączenia, uwzględniając stopień obciążenia administracyjnego, skuteczność monitorowania przewozu towarów oraz ryzyko powstania uszczupleń w zakresie podatku od towarów i usług lub podatku akcyzowego.

Art. 7c. 1. W przypadku niektórych towarów odpowiednio podmiot wysyłający, podmiot odbierający i przewoźnik są obowiązani do wskazania lub uzupełnienia w zgłoszeniu dodatkowych danych, jeżeli dane te ze względu na specyfikę towaru lub przewozu towaru, lub obrotu tym towarem są przekazywane do innych organów na podstawie przepisów odrębnych oraz jest to konieczne do zapewnienia skuteczności monitorowania przewozu towarów.

2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia, dodatkowe dane, o których mowa w ust. 1, uwzględniając potrzebę zapewnienia skuteczności monitorowania przewozu towarów, specyfikę towaru, przewozu towarów lub obrotu tymi towarami.”;

10) w art. 9 w ust. 7:

a) w pkt 1 skreśla się wyraz „drogowego”,

b) w pkt 2 wyraz „drogowego” zastępuje się wyrazem „przewozu”,

c) po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:

„2a) przypadki, w których dokonywane jest zgłoszenie obejmujące więcej niż jedną przesyłkę, uwzględniając stopień obciążenia administracyjnego,

skuteczność monitorowania przewozu towarów oraz ryzyko powstania uszczupleń w zakresie podatku od towarów i usług lub podatku akcyzowego;”;

11) w art. 10 dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Przepisu ust. 4 nie stosuje się do kierującego, o którym mowa w art. 2 pkt 2 lit. b.”;

12) w art. 12 w ust. 1 w pkt 2 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) Główny Inspektor Farmaceutyczny w zakresie niezbędnym do realizacji jego ustawowych zadań.”;

13) po art. 12 dodaje się art. 12a w brzmieniu:

„Art. 12a. 1. Jeżeli w wyniku analizy danych w rejestrze stwierdzono, że przewóz towarów wskazany w zgłoszeniu wiąże się ze zwiększonym ryzykiem, odpowiednio podmiot wysyłający, podmiot odbierający lub przewoźnik otrzymują wezwanie do przedstawienia środka transportu w czasie i miejscu, o których mowa odpowiednio w ust. 3 albo 4, przesłane wraz z numerem referencyjnym albo potwierdzeniem aktualizacji danych w rejestrze.

2. Odpowiednio podmiot wysyłający i podmiot odbierający są obowiązani przekazać przewoźnikowi treść wezwania wraz z numerem referencyjnym albo potwierdzeniem aktualizacji danych w rejestrze.

3. W przypadku przewozu towarów po drodze publicznej przewoźnik jest obowiązany przedstawić środek transportu, o którym mowa w art. 2 pkt 11 lit. a, w dacie zakończenia przewozu towaru, w miejscu dostarczenia towaru lub w oddziale celnym urzędu celno-skarbowego zlokalizowanym najbliżej miejsca zakończenia przewozu na terytorium kraju w celu przeprowadzenia kontroli.

4. W przypadku przewozu towarów po krajowej sieci kolejowej przewoźnik jest obowiązany przedstawić środek transportu, o którym mowa w art. 2 pkt 11 lit. b, w dacie zakończenia przewozu towaru, w miejscu wskazanym w zgłoszeniu w celu przeprowadzenia kontroli.

5. Przewoźnik powiadamia telefonicznie organ Krajowej Administracji Skarbowej wskazany w wezwaniu o planowanym dostarczeniu towaru do miejsca, o którym mowa odpowiednio w ust. 3 i 4.”;

14) w art. 13:

a) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. W przypadku kontroli przewozu produktów leczniczych, środków spożywczych specjalnego przeznaczenia żywieniowego lub wyrobów medycznych, objętych obowiązkiem, o którym mowa w art. 37av ust. 1 ustawy z dnia 6 września 2001 r. – Prawo farmaceutyczne, wymagających szczególnych warunków przechowywania, można skierować je w celu dokonania oględzin do hurtowni farmaceutycznej prowadzonej przez przedsiębiorcę, z którym Główny Inspektor Farmaceutyczny zawarł umowę, o której mowa w art. 37ay ust. 1 ustawy z dnia 6 września 2001 r. – Prawo farmaceutyczne.”,

b) w ust. 6 wyraz „drogowego” zastępuje się wyrazem „przewozu”,

c) po ust. 6 dodaje się ust. 6a w brzmieniu:

„6a. W przypadku, o którym mowa w art. 12a ust. 4, kontrolę przeprowadza się w miejscu wskazanym w zgłoszeniu, uwzględniając specyfikę przewozów kolejowych w oparciu o rozkład jazdy pociągów, jeżeli zapewnione są wymogi bezpieczeństwa przeprowadzenia kontroli.”;

15) w art. 14 wyrazy „art. 16 ust. 1” zastępuje się wyrazami „art. 16 ust. 1 i 1a”;

16) w art. 15:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W przypadku nałożenia zamknięć urzędowych przewoźnik jest obowiązany przedstawić środek transportu organowi Krajowej Administracji Skarbowej wskazanemu w protokole kontroli, w dacie zakończenia przewozu towaru, w miejscu dostarczenia towaru lub miejscu zakończenia przewozu na terytorium kraju w celu usunięcia tych zamknięć. Przewoźnik powiadamia telefonicznie organ Krajowej Administracji Skarbowej wskazany w protokole kontroli właściwy do usunięcia zamknięć urzędowych o dostarczeniu towaru do miejsca dostarczenia towaru lub miejsca zakończenia przewozu na terytorium kraju.”,

b) w ust. 9 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) w formie gotówkowej podlega zwrotowi na rachunek bankowy przewoźnika wskazany przez przewoźnika albo kierującego,”;

17) w art. 16:

a) w ust. 1 część wspólna otrzymuje brzmienie:

„– towar albo środek transportu, o którym mowa w art. 2 pkt 11 lit. a, wraz z towarem może zostać zatrzymany.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a i 1b w brzmieniu:

„1a. Jeżeli w trakcie kontroli przewozu produktów leczniczych, środków spożywczych specjalnego przeznaczenia żywieniowego lub wyrobów medycznych objętych obowiązkiem, o którym mowa w art. 37av ust. 1 ustawy z dnia 6 września 2001 r. – Prawo farmaceutyczne, ujawniono, że przewóz towarów jest dokonywany:

1) bez dokonania Głównemu Inspektorowi Farmaceutycznemu zgłoszenia, o którym mowa w art. 37av ust. 1 ustawy z dnia 6 września 2001 r. – Prawo farmaceutyczne,
2) przed upływem terminu na zgłoszenie sprzeciwu, określonego w art. 37av ust. 3 ustawy z dnia 6 września 2001 r. – Prawo farmaceutyczne,
3) wbrew sprzeciwowi, o którym mowa w art. 37av ust. 3 ustawy z dnia 6 września 2001 r. – Prawo farmaceutyczne

– towar zatrzymuje się.

1b. W przypadku przewozu towarów po krajowej sieci kolejowej towar może zostać zatrzymany w miejscu dostarczenia towaru na terytorium kraju.”,

c) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Zatrzymany towar albo środek transportu, o którym mowa w art. 2 pkt 11 lit. a, wraz z towarem jest kierowany albo usuwany do najbliższego wyznaczonego miejsca, które spełnia warunki przechowywania towarów będących przedmiotem przewozu.”,

d) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. W przypadku zatrzymania, o którym mowa w ust. 1a, towar albo środek transportu, o którym mowa w art. 2 pkt 11 lit. a, wraz z towarem jest kierowany do hurtowni farmaceutycznej prowadzonej przez przedsiębiorcę, z którym Główny Inspektor Farmaceutyczny zawarł umowę, o której mowa w art. 37ay ust. 1 ustawy z dnia 6 września 2001 r. – Prawo farmaceutyczne.”,

e) dodaje się ust. 7 i 8 w brzmieniu:

„7. W przypadku, o którym mowa w ust. 1a, kontrolujący przekazuje dokumenty z przeprowadzonej kontroli przewozu towarów Głównemu Inspektorowi Farmaceutycznemu.

8. Do przechowywania i strzeżenia zatrzymanych produktów leczniczych, środków spożywczych specjalnego przeznaczenia żywieniowego lub wyrobów medycznych, objętych obowiązkiem, o którym mowa w art. 37av

ust. 1 ustawy z dnia 6 września 2001 r. – Prawo farmaceutyczne, oraz ich przepadku, sprzedaży albo zniszczenia stosuje się przepisy rozdziału 2c tej ustawy.”;

18) po art. 16 dodaje się art. 16a w brzmieniu:

„Art. 16a. 1. Jeżeli uprawnienie do zatrzymania środka transportu wraz z towarem lub usunięcia, o którym mowa w art. 16 ust. 2, zbiega się z uprawnieniem do zatrzymania lub usunięcia środka transportu wraz z towarem określonym w przepisach innych ustaw, w pierwszej kolejności stosuje się przepisy ustawy.

2. W przypadku stwierdzenia nieprawidłowości związanych z przewozem drogowym towarów niebezpiecznych, mającym wpływ na bezpieczeństwo tego przewozu, w pierwszej kolejności stosuje się art. 102 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o przewozie towarów niebezpiecznych (Dz. U. z 2018 r. poz. 169).

3. Przepisu ust. 1 i 2 nie stosuje się w przypadku, o którym mowa w art. 217, art. 228 oraz art. 308 § 1 i 2 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego (Dz. U. z 2017 r. poz. 1904 i 2405 oraz z 2018 r. poz. 5, 106, 138 i 201).”;

19) w art. 17 dodaje się ust. 5 i 6 w brzmieniu:

„5. W zakresie nieuregulowanym w ustawie do opłat stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2017 r. poz. 201, z późn. zm.[2)]).

6. W przypadku produktów leczniczych, środków spożywczych specjalnego przeznaczenia żywieniowego lub wyrobów medycznych objętych obowiązkiem, o którym mowa w art. 37av ust. 1 ustawy z dnia 6 września 2001 r. – Prawo farmaceutyczne, w zakresie opłat za ich przechowywanie i strzeżenie stosuje się przepisy rozdziału 2c tej ustawy.”;

20) art. 19 otrzymuje brzmienie:

„Art. 19. Dyrektor izby administracji skarbowej może powierzyć usuwanie towarów lub środka transportu, o którym mowa w art. 2 pkt 11 lit. a, wraz z towarem, lub prowadzenie wyznaczonego miejsca innym podmiotom.”;

21) w art. 20:

---

2) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2017 r. poz. 648, 768, 935, 1428, 1537, 2169 i 2491 oraz z 2018 r. poz. 106, 138 i 398.

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Opłatę za usunięcie, strzeżenie i przechowywanie środka transportu lub towarów w wyznaczonym miejscu uiszcza się na rzecz dyrektora izby administracji skarbowej, o którym mowa w art. 17 ust. 3.”,

b) w ust. 3 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) towar:

a) za usunięcie – 1508 zł,

b) za każdą dobę przechowywania i strzeżenia – 4 zł za 1 m^3 albo 0,80 zł za 1 m^2 powierzchni magazynowej.”,

c) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, w terminie do dnia 1 grudnia danego roku ogłasza, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” maksymalne stawki opłat, o których mowa w ust. 3, z uwzględnieniem zasady określonej w ust. 4, obowiązujące w następnym roku kalendarzowym, zaokrąglając opłaty, o których mowa w ust. 3 pkt 1 i pkt 2 lit. a, w górę do pełnych złotych, a opłaty, o których mowa w ust. 3 pkt 2 lit. b, w górę do pełnych dziesiątek groszy.”;

22) po art. 20 dodaje się art. 20a w brzmieniu:

„Art. 20a. Do usuwania środka transportu, o którym mowa w art. 2 pkt 11 lit. a, wraz z towarem, przez funkcjonariuszy i inspektorów, o których mowa w art. 13 ust. 4, w zakresie nieuregulowanym ustawą stosuje się odpowiednio zasady i warunki określone w przepisach ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym.”;

23) w art. 21:

a) w ust. 1 wyraz „netto” zastępuje się wyrazem „brutto”,

b) w ust. 2 wyraz „netto” zastępuje się wyrazem „brutto”,

c) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. W przypadku niewykonania obowiązku określonego w art. 12a ust. 2 odpowiednio na podmiot wysyłający albo podmiot odbierający nakłada się karę pieniężną w wysokości 20 000 zł.”,

d) w ust. 3 wyrazy „o której mowa w ust. 1 albo 2” zastępuje się wyrazami „o której mowa w ust. 1–2a”;

24) w art. 22:

a) w ust. 1 w pkt 2 na końcu stawia się przecinek i dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) niewykonania obowiązku, o którym mowa w art. 12a ust. 3 i 4 oraz art. 15 ust. 3”,

b) w ust. 2 wyrazy „5000 zł” zastępuje się wyrazami „10 000 zł”;

25) po art. 22 dodaje się art. 22a w brzmieniu:

„Art. 22a. 1. W przypadku niedostarczenia zgłoszonego towaru do miejsca dostarczenia towaru albo miejsca zakończenia przewozu na terytorium kraju na przewoźnika nakłada się karę pieniężną w wysokości 100 000 zł, o ile nie ustalono podmiotu, który nabył lub posiada te towary, lub nie ustalono miejsca zakończenia przewozu na terytorium kraju.

2. W przypadkach uzasadnionych ważnym interesem przewoźnika lub interesem publicznym, na wniosek przewoźnika lub z urzędu, organ może odstąpić od nałożenia kary pieniężnej, o której mowa w ust. 1, z uwzględnieniem art. 26 ust. 3.”;

26) w art. 24 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. W przypadku gdy towar był przewożony ze składu podatkowego w rozumieniu ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym i podatek akcyzowy oraz należny podatek od towarów i usług zostały wpłacone przez podmiot wysyłający a ujawnione nieprawidłowości są wynikiem oczywistego błędu i dotyczą zgłoszonych przez podmiot wysyłający, podmiot odbierający albo przewoźnika danych innych niż dotyczące towaru, z wyjątkiem numeru rejestracyjnego środka transportu

- odpowiednio, na podmiot wysyłający, podmiot odbierający albo przewoźnika nakłada się karę pieniężną w wysokości 2000 zł.”;

27) art. 25 otrzymuje brzmienie:

„Art. 25. Jeżeli nie można ustalić wartości brutto przewożonego towaru podlegającego obowiązkowi zgłoszenia, za podstawę nałożenia kary pieniężnej, o której mowa w art. 21 ust. 1 i 2, przyjmuje się średnią wartość rynkową towaru na rynku krajowym.”;

28) w art. 26:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Karę pieniężną nakłada się w drodze decyzji.”,

b) w ust. 4 wyraz „określi” zastępuje się wyrazami „może określić”;

29) w art. 28 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Kara pieniężna nie może być nałożona, jeżeli od dnia niedopełnienia obowiązku upłynęło 5 lat.”;

30) art. 30 otrzymuje brzmienie:

„Art. 30. 1. W przypadku stwierdzenia w trakcie postępowania podatkowego, kontroli podatkowej albo kontroli celno-skarbowej, o której mowa w art. 54 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. poz. 1947, z późn. zm.[3)]), prowadzonych wobec podmiotu kontrolowanego lub strony postępowania, naruszeń podlegających zgodnie z ustawą karze pieniężnej organem właściwym do wymierzenia kary pieniężnej jest naczelnik urzędu celno-skarbowego właściwy ze względu na siedzibę organu, który ujawnił naruszenie.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, gdy naruszenia dotyczą podmiotów, które mają siedzibę na terytorium państwa członkowskiego albo państwa trzeciego, albo nie można ustalić właściwości miejscowej naczelnika urzędu celno-skarbowego do nałożenia kary pieniężnej, organem właściwym do nałożenia kary pieniężnej jest wyznaczony naczelnik urzędu celno-skarbowego.

3. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 i 2, organ Krajowej Administracji Skarbowej, który ujawnił naruszenie, przekazuje dokumenty związane z ujawnionym naruszeniem naczelnikowi urzędu celno-skarbowego właściwemu do nałożenia kary pieniężnej.

4. Jeżeli w przypadku, o którym mowa w ust. 1, ustalono, że nie doszło do uszczuplenia podatku od towarów i usług lub podatku akcyzowego, nie wszczyna się postępowania w sprawie o nałożenie kary pieniężnej. Przepisu ust. 3 nie stosuje się.

5. Przepisu ust. 4 nie stosuje się do przewoźników.

6. Minister właściwy do spraw finansów publicznych wyznaczy, w drodze rozporządzenia, naczelnika urzędu celno-skarbowego do nałożenia kary pieniężnej, w przypadkach, o których mowa w ust. 2, uwzględniając przygotowanie organizacyjne tego organu do prowadzenia postępowań w sprawach o nałożenie kary pieniężnej.”.

---

3) Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 2255 oraz z 2017 r. poz. 88, 244, 379, 708, 768, 1086, 1321, 2409 i 2491 oraz z 2018 r. poz. …

Art. 2. W ustawie z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2017 r. poz. 2067 i 2405) w art. 1 w ust. 4 wyrazy „systemie monitorowania drogowego przewozu towarów” zastępuje się wyrazami „systemie monitorowania drogowego i kolejowego przewozu towarów”.

Art. 3. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2017 r. poz. 201, z późn. zm.[4)]) w art. 299 w § 3 po pkt 14 dodaje się pkt 14a w brzmieniu:

„14a) ministrowi właściwemu do spraw zdrowia w celu realizacji zadań ustawowych związanych z zapewnieniem dostępu do świadczeń opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych, w szczególności w zakresie produktów leczniczych, środków spożywczych specjalnego przeznaczenia żywieniowego oraz wyrobów medycznych;”.

Art. 4. W ustawie z dnia 24 sierpnia 2001 r. – Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz. U. z 2018 r. poz. 475) w art. 96 w § 1ab wyrazy „systemie monitorowania drogowego przewozu towarów” zastępuje się wyrazami „systemie monitorowania drogowego i kolejowego przewozu towarów”.

Art. 5. W ustawie z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym (Dz. U. z 2017 r. poz. 2200 oraz z 2018 r. poz. 12, 79 i 138) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 50 w pkt 4 wyrazy „systemie monitorowania drogowego przewozu towarów” zastępuje się wyrazami „systemie monitorowania drogowego i kolejowego przewozu towarów”,
2) w art. 51:
   a) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

      „5. Czynności związane z realizacją zadań określonych w art. 50 pkt 1 i 4 w zakresie określonym w art. 68–75 wykonują inspektorzy Inspekcji, zwani dalej „inspektorami”.”,

   b) w ust. 6:
      – w pkt 1 lit. a otrzymuje brzmienie:

        „a) określonych w art. 50 pkt 2–4,”,

      – pkt 2 otrzymuje brzmienie:

---

4) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2017 r. poz. 648, 768, 935, 1428, 1537, 2169 i 2491 oraz z 2018 r. poz. 106, 138 i 398.

„2) wojewódzki inspektor – w pozostałych sprawach oraz w sprawach określonych w art. 50 pkt 4.”;

3) w art. 56 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Kary pieniężne oraz grzywny, o których mowa w ust. 1 pkt 1, 2 i 4–7 oraz w art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 9 marca 2017 r. o systemie monitorowania drogowego i kolejowego przewozu towarów, pobierane przez organy Inspekcji Transportu Drogowego, są przekazywane na wyodrębniony rachunek bankowy Głównego Inspektoratu Transportu Drogowego.”;

4) w art. 82i w ust. 1 w pkt 2 wyrazy „dyrektorzy izb celnych” zastępuje się wyrazami „naczelnicy urzędów celno-skarbowych”;

5) w art. 82j w ust. 3 wyrazy „dyrektorom izb celnych” zastępuje się wyrazami „naczelnikom urzędów celno-skarbowych”.

Art. 6. W ustawie z dnia 6 września 2001 r. – Prawo farmaceutyczne (Dz. U. z 2017 r. poz. 2211) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 36z:

a) w ust. 2 w pkt 1 wyrazy „o którym mowa w art. 78a ust. 14” zastępuje się wyrazami „o którym mowa w art. 37av ust. 14”,

b) w ust. 7 wyrazy „o którym mowa w art. 78a ust. 14” zastępuje się wyrazami „o którym mowa w art. 37av ust. 14”;

2) w art. 37at dodaje się ust. 8 w brzmieniu:

„8. Na wezwanie organu zezwalającego i w terminie przez niego wyznaczonym przedsiębiorca jest obowiązany przekazać dokumentację związaną z prowadzoną działalnością. Termin ustala się uwzględniając charakter dowodu, przy czym nie może on być krótszy niż 3 dni.”;

3) po rozdziale 2b dodaje się rozdział 2c w brzmieniu:

„Rozdział 2c

Monitorowanie przewozu produktów leczniczych, środków spożywczych specjalnego przeznaczenia żywieniowego i wyrobów medycznych, których dostępność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest zagrożona

Art. 37av. 1. Przedsiębiorca zgłasza Głównemu Inspektorowi Farmaceutycznemu zamiar:

1) wywozu poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub

2) zbycia podmiotowi prowadzącemu działalność poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej

– produktów leczniczych, środków spożywczych specjalnego przeznaczenia żywieniowego lub wyrobów medycznych, zawartych w wykazie, o którym mowa w ust. 14.

2. Zgłoszenie zamiaru, o którym mowa w ust. 1, zawiera:

1) nazwę (firmę) i adres albo siedzibę przedsiębiorcy;
2) numer wydanego zezwolenia albo pozwolenia uprawniającego do obrotu produktami leczniczymi;
3) numer NIP i REGON;
4) dane identyfikujące odpowiednio produkt leczniczy, środek spożywczy specjalnego przeznaczenia żywieniowego, wyrób medyczny, jeżeli dotyczy:
   a) kod identyfikacyjny EAN lub inny kod odpowiadający kodowi EAN,
   b) numer serii,
   c) datę ważności,
   d) nazwę podmiotu odpowiedzialnego, nazwę podmiotu uprawnionego do importu równoległego, nazwę wytwórcy wyrobów medycznych, jego autoryzowanego przedstawiciela, dystrybutora albo importera, albo nazwę podmiotu działającego na rynku spożywczym;
5) ilość produktu leczniczego, środka spożywczego specjalnego przeznaczenia żywieniowego oraz wyrobu medycznego podlegających wywozowi lub zbyciu.

3. Główny Inspektor Farmaceutyczny może wnieść, w drodze decyzji, sprzeciw wobec zamiaru wywozu lub zbycia, o których mowa w ust. 1, w terminie 30 dni od dnia zgłoszenia zamiaru wywozu lub zbycia, biorąc pod uwagę:

1) zagrożenie brakiem dostępności na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej produktów leczniczych, środków spożywczych specjalnego przeznaczenia żywieniowego lub wyrobów medycznych, zawartych w wykazie, o którym mowa w ust. 14;
2) znaczenie danego produktu leczniczego, środka spożywczego specjalnego przeznaczenia żywieniowego lub wyrobu medycznego zawartych w wykazie, o którym mowa w ust. 14, dla zdrowia publicznego.

4. Decyzji w sprawie wniesienia sprzeciwu nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności.

5. Sprzeciw lub uchylenie sprzeciwu podlega publikacji w Biuletynie Informacji Publicznej Głównego Inspektora Farmaceutycznego, a informacja w tym zakresie jest przekazywana Szefowi Krajowej Administracji Skarbowej oraz właściwym organom celnym. Z chwilą publikacji sprzeciwu lub uchylenia sprzeciwu uznaje się go za skutecznie doręczony.

6. W przypadku wezwania do uzupełnienia zgłoszenia, o którym mowa w ust. 1, bieg terminu na wniesienie sprzeciwu ulega zawieszeniu.

7. Od sprzeciwu, o którym mowa w ust. 3, strona może złożyć wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy. Wniosek wraz z uzasadnieniem składa się do Głównego Inspektora Farmaceutycznego w terminie 7 dni od dnia publikacji sprzeciwu.

8. Informację o wniesieniu sprzeciwu oraz informację o wyniku ponownego rozpoznania sprawy Główny Inspektor Farmaceutyczny zamieszcza w Zintegrowanym Systemie Monitorowania Obrotu Produktami Leczniczymi.

9. Niewniesienie sprzeciwu w terminie, o którym mowa w ust. 3, oznacza możliwość dokonania w terminie 30 dni od dnia jego upływu wywozu lub zbycia poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej produktu leczniczego, środka spożywczego specjalnego przeznaczenia żywieniowego lub wyrobu medycznego.

10. Przedsiębiorca dokonujący wywozu poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej produktów leczniczych, środków spożywczych specjalnego przeznaczenia żywieniowego lub wyrobów medycznych, zawartych w wykazie, o którym mowa w ust. 14, w imieniu innego przedsiębiorcy nie zgłasza zamiaru wywozu, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, jeżeli zamiar wywozu został zgłoszony przez przedsiębiorcę, w imieniu którego dokonuje wywozu, pod warunkiem niezgłoszenia przez Głównego Inspektora Farmaceutycznego sprzeciwu na dokonanie wywozu.

11. O dokonaniu wywozu lub zbycia, o których mowa w ust. 9, przedsiębiorca informuje Głównego Inspektora Farmaceutycznego w terminie 7 dni od dnia dokonania wywozu lub zbycia poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

12. W przypadku wniesienia sprzeciwu przedsiębiorca jest obowiązany do sprzedaży produktów leczniczych, środków spożywczych specjalnego przeznaczenia żywieniowego lub wyrobów medycznych wyłącznie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w ilości określonej w zgłoszeniu zamiaru wywozu lub zbycia podmiotowi prowadzącemu działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w celu realizacji świadczeń opieki zdrowotnej na tym terytorium.

13. Po upływie 30 dni od dnia otrzymania sprzeciwu przedsiębiorca może ponownie zgłosić zamiar, o którym mowa w ust. 1.

14. Minister właściwy do spraw zdrowia na podstawie informacji przekazywanych przez Głównego Inspektora Farmaceutycznego, gromadzonych w Zintegrowanym Systemie Monitorowania Obrotu Produktami Leczniczymi lub innych informacji dotyczących dostępności produktów leczniczych, środków spożywczych specjalnego przeznaczenia żywieniowego lub wyrobów medycznych, uwzględniając dynamikę obrotu, ogłasza co najmniej raz na 2 miesiące, w drodze obwieszczenia, wykaz produktów leczniczych, środków spożywczych specjalnego przeznaczenia żywieniowego oraz wyrobów medycznych zagrożonych brakiem dostępności na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

15. Obwieszczenie określone w ust. 14 jest ogłaszane w dzienniku urzędowym ministra właściwego do spraw zdrowia.

16. Przedsiębiorca dokonujący zgłoszenia, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązany przekazać kopię zgłoszenia, o którym mowa w ust. 2, przewoźnikowi, o którym mowa w art. 2 pkt 8 ustawy z dnia 9 marca 2017 r. o systemie monitorowania drogowego i kolejowego przewozu towarów (Dz. U. poz. 708 oraz z 2018 r. poz. …). Kierujący, o którym mowa w art. 2 pkt 2 lit. a ustawy z dnia 9 marca 2017 r. o systemie monitorowania drogowego i kolejowego przewozu towarów, jest obowiązany okazać kopię zgłoszenia w trakcie kontroli, o której mowa w art. 13 tej ustawy.

17. Do postępowania prowadzonego w zakresie wydania sprzeciwu, o którym mowa w ust. 3, nie stosuje się art. 10, przepisów działu II rozdział 2 i 5 oraz art. 98 Kodeksu postępowania administracyjnego.

Art. 37aw. Czynność prawna polegająca na zbyciu produktów leczniczych, środków spożywczych specjalnego przeznaczenia żywieniowego lub wyrobów medycznych, określonych w obwieszczeniu, o którym mowa w art. 37av ust. 14, z naruszeniem przepisu art. 37av ust. 1 jest nieważna.

Art. 37ax. Wywóz poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej produktów leczniczych, środków spożywczych specjalnego przeznaczenia żywieniowego lub wyrobów medycznych, określonych w obwieszczeniu, o którym mowa w art. 37av ust. 14, wymaga zgłoszenia, o którym mowa w art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 9 marca 2017 r. o systemie monitorowania drogowego i kolejowego przewozu towarów.

Art. 37ay. 1. Główny Inspektor Farmaceutyczny zawiera umowę o strzeżenie i przechowywanie towarów zatrzymanych zgodnie z art. 16 ust. 1a ustawy z dnia 9 marca 2017 r. o systemie monitorowania drogowego i kolejowego przewozu towarów oraz dla celów dokonywania oględzin towaru, o których mowa w art. 13 ust. 2a tej ustawy, z przedsiębiorcą prowadzącym działalność polegającą na prowadzeniu hurtowni farmaceutycznej.

2. Umowa, o której mowa w ust. 1, może przewidywać zlecanie strzeżenia i przechowywania towarów zatrzymanych zgodnie z art. 16 ust. 1a ustawy z dnia 9 marca 2017 r. o systemie monitorowania drogowego i kolejowego przewozu towarów podwykonawcom, pod warunkiem uzyskania uprzedniej zgody Głównego Inspektora Farmaceutycznego wyrażonej na piśmie.

Art. 37az. 1. Za strzeżenie i przechowywanie towarów zatrzymanych zgodnie z art. 16 ust. 1a ustawy z dnia 9 marca 2017 r. o systemie monitorowania drogowego i kolejowego przewozu towarów pobiera się opłaty.

2. Za uiszczenie opłaty odpowiada podmiot wysyłający w rozumieniu ustawy z dnia 9 marca 2017 r. o systemie monitorowania drogowego i kolejowego przewozu towarów.

Art. 37aza. 1. Główny Inspektor Farmaceutyczny ustala, w drodze postanowienia, wysokość opłaty za strzeżenie i przechowywanie towarów zatrzymanych zgodnie z art. 16 ust. 1a ustawy z dnia 9 marca 2017 r. o systemie monitorowania drogowego i kolejowego przewozu towarów oraz termin i sposób ich uiszczania.

2. Na postanowienie, o którym mowa w ust. 1, służy zażalenie.

3. Opłata, o której mowa w ust. 1, stanowi dochód budżetu państwa.

Art. 37azb. Egzekucja należności pieniężnych, o których mowa w art. 37az, następuje w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

Art. 37azc. 1. Maksymalna wysokość stawki kwotowej opłat, o których mowa w art. 37az, za każdą dobę strzeżenia i przechowywania wynosi 150 zł za miejsce paletowe w powierzchni magazynowej.

2. Maksymalna stawka kwotowa opłat, o której mowa w ust. 1, obowiązująca w danym roku kalendarzowym ulega zmianie w stopniu odpowiadającym aktualnym cenom rynkowym usług w zakresie strzeżenia i przechowywania produktów leczniczych, środków spożywczych specjalnego przeznaczenia żywieniowego lub wyrobów medycznych, ustalonym przez ministra właściwego do

spraw zdrowia na podstawie dostępnych danych rynkowych o kosztach świadczenia usług przechowywania przez przedsiębiorców prowadzących działalność polegającą na prowadzeniu hurtowni farmaceutycznych.

3. Minister właściwy do spraw zdrowia ogłasza, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski" maksymalną stawkę kwotową opłat, o której mowa w ust. 1, z uwzględnieniem zasady określonej w ust. 2, obowiązującą w następnym roku kalendarzowym, zaokrąglając ją w górę do pełnych złotych, w terminie do dnia 1 grudnia danego roku.

Art. 37azd. 1. W przypadkach, o których mowa w art. 16 ust. 1a ustawy z dnia 9 marca 2017 r. o systemie monitorowania drogowego i kolejowego przewozu towarów, sąd, na wniosek Głównego Inspektora Farmaceutycznego, orzeka:

1) przepadek towarów zatrzymanych – jeżeli Główny Inspektor Farmaceutyczny stwierdził na podstawie dokumentów przedstawionych przez podmiot wysyłający w rozumieniu ustawy z dnia 9 marca 2017 r. o systemie monitorowania drogowego i kolejowego przewozu towarów, a w przypadku powzięcia wątpliwości – także po przeprowadzeniu dodatkowego sprawdzenia, że towary te były transportowane i przechowywane zgodnie z wymaganiami Dobrej Praktyki Dystrybucyjnej lub Dobrej Praktyki Wytwarzania;
2) przepadek i zniszczenie towarów zatrzymanych, jeżeli:
   a) Główny Inspektor Farmaceutyczny stwierdził na podstawie dokumentów przedstawionych przez podmiot wysyłający w rozumieniu ustawy z dnia 9 marca 2017 r. o systemie monitorowania drogowego i kolejowego przewozu towarów, a w przypadku powzięcia wątpliwości – także po przeprowadzeniu dodatkowego sprawdzenia, że zatrzymane towary były transportowane i przechowywane niezgodnie z wymaganiami Dobrej Praktyki Dystrybucyjnej lub Dobrej Praktyki Wytwarzania,
   b) nie jest możliwe stwierdzenie przez Głównego Inspektora Farmaceutycznego na podstawie dokumentów przedstawionych przez podmiot wysyłający w rozumieniu ustawy z dnia 9 marca 2017 r. o systemie monitorowania drogowego i kolejowego przewozu towarów, a w przypadku powzięcia wątpliwości – także po przeprowadzeniu dodatkowego sprawdzenia, że towary były transportowane

i przechowywane zgodnie z wymaganiami Dobrej Praktyki Dystrybucyjnej lub Dobrej Praktyki Wytwarzania.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, podlega rozpoznaniu bezzwłocznie, nie później jednak niż w terminie tygodnia od dnia jego wpływu do sądu. W przypadku skierowania wniosku do rozpatrzenia na rozprawie, termin rozprawy należy wyznaczyć tak, aby mogła się ona odbyć w terminie miesiąca od dnia wpływu wniosku.

3. Koszty zniszczenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, ponosi podmiot wysyłający w rozumieniu ustawy z dnia 9 marca 2017 r. o systemie monitorowania drogowego i kolejowego przewozu towarów.

4. Koszty zniszczenia w wysokości odpowiadającej rzeczywistym wydatkom poniesionym na to zniszczenie ustala, w drodze postanowienia, naczelnik urzędu skarbowego. Przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2017 r. poz. 201, z późn. zm.[5]) stosuje się odpowiednio.

5. Do spraw o przepadek towaru przepisy art. 610^1–610^4 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 1822, z późn. zm.[6)]) stosuje się odpowiednio.

Art. 37aze. 1. Główny Inspektor Farmaceutyczny niezwłocznie przekazuje prawomocne orzeczenie, o którym mowa w art. 37azd ust. 1, naczelnikowi urzędu skarbowego właściwemu według miejsca przechowywania zatrzymanego towaru – do wykonania.

2. W przypadkach, o których mowa w art. 37azd ust. 1 pkt 1, naczelnik urzędu skarbowego sprzedaje towary, których termin przydatności albo data ważności nie upłynęły, na rzecz podmiotów uprawnionych do prowadzenia obrotu tymi towarami, z zastrzeżeniem, że nabywcą nie może być ostatni właściciel tych towarów przed orzeczeniem ich przepadku.

3. Do chwili przekazania nabywcy towarów sprzedanych zgodnie z ust. 2 albo ust. 5, są one przechowywane z uwzględnieniem Dobrej Praktyki Dystrybucyjnej.

---

5) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2017 r. poz. 648, 768, 935, 1428, 1537, 2169 i 2491.

6) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 1823, 1860, 1948, 2138, 2199, 2260 i 2261 oraz z 2017 r. poz. 67, 85, 187, 768, 933, 1133, 1136, 1452, 1475, 1596, 1727, 1883, 2180, 2245 i 2491.

4. Sprzedaż towarów w przypadkach, o których mowa w ust. 5 oraz w art. 37azd ust. 1 pkt 1, przez naczelnika urzędu skarbowego nie stanowi obrotu hurtowego.

5. W przypadku konieczności zapewnienia dostępności pacjentom produktów leczniczych, środków specjalnego przeznaczenia żywieniowego lub wyrobów medycznych wymienionych w wykazie, o którym mowa w art. 37av ust. 14, Główny Inspektor Farmaceutyczny składa, przed wydaniem orzeczenia, o którym mowa w art. 37azd ust. 1, do naczelnika urzędu skarbowego właściwego według miejsca przechowywania zatrzymanego towaru wniosek o dokonanie jego sprzedaży, na poczet grożącego przepadku.

6. Naczelnik, o którym mowa w ust. 5, sprzedaje towary w trybie przepisów wydanych na podstawie art. 109 § 1 ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2017 r. poz. 1201, 1475 i 1954), z zastrzeżeniem, że nabywcą nie może być ich ostatni właściciel przed skierowaniem wniosku, o którym mowa w ust. 5.

7. Środki pieniężne uzyskane ze sprzedaży, o której mowa w ust. 6, wpłaca się na rachunek depozytowy naczelnika urzędu skarbowego.

Art. 37azf. Do zniszczenia produktów leczniczych, środków spożywczych specjalnego przeznaczenia żywieniowego i wyrobów medycznych stosuje się odpowiednio przepisy wydane na podstawie art. 179a § 2 ustawy z dnia 10 września 1999 r. – Kodeks karny skarbowy (Dz. U. z 2017 r. poz. 2226).”;

4) w art. 42 w ust. 1 w pkt 4 w lit. b średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. c w brzmieniu:

„c) aktualnej pełnej listy środków transportu, wraz z numerami rejestracyjnymi, wykorzystywanych w zakresie działalności objętej zezwoleniem, z tym że w przypadku rozpoczęcia działalności po uzyskaniu zezwolenia przekazanie listy powinno nastąpić niezwłocznie po dokonaniu pierwszej transakcji nie później niż po upływie 4 miesięcy od dnia uzyskania zezwolenia;”;

5) w art. 72 w ust. 8 w pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) sprzedaż przez naczelników urzędów skarbowych towarów w przypadkach, o których mowa w art. 37azd ust. 1 pkt 1.”;

6) w art. 72a w ust. 4:

a) wyrazy „o którym mowa w art. 78a ust. 3” zastępuje się wyrazami „o którym mowa w art. 37av ust. 3”,

b) wyrazy „o którym mowa w art. 78a ust. 2” zastępuje się wyrazami „o którym mowa w art. 37av ust. 2”;

7) w art. 78 w ust. 1:

a) w pkt 6c wyrazy „o którym mowa w art. 78a” zastępuje się wyrazami „o którym mowa w art. 37av”,

b) w pkt 14 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 15 w brzmieniu:

„15) przekazywanie Głównemu Inspektorowi Farmaceutycznemu pełnej aktualnej listy środków transportu, wraz z numerami rejestracyjnymi, wykorzystywanych w zakresie działalności objętej zezwoleniem, z tym że w przypadku rozpoczęcia działalności po uzyskaniu zezwolenia przekazanie listy powinno nastąpić niezwłocznie po dokonaniu pierwszej transakcji nie później niż po upływie 4 miesięcy od dnia uzyskania zezwolenia.”;

8) uchyla się art. 78a;

9) w art. 81 w ust. 1 w pkt 2:

a) we wprowadzeniu do wyliczenia wyrazy „wbrew przepisom art. 78a” zastępuje się wyrazami „wbrew przepisom art. 37av”,

b) w lit. b wyrazy „określonego w art. 78a ust. 3” zastępuje się wyrazami „określonego w art. 37av ust. 3”;

10) w art. 108:

a) w ust. 4 w pkt 8 wyrazy „o którym mowa w art. 78a ust. 3” zastępuje się wyrazami „o którym mowa w art. 37av ust. 3”,

b) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. Do decyzji, o których mowa w ust. 4, wydanych na podstawie art. 81 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 pkt 4a oraz art. 103 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 pkt 3 nie stosuje się art. 61 § 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2017 r. poz. 1369, 1370 i 2451).”;

11) w art. 115 w ust. 1 w pkt 12 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 13–15 w brzmieniu:

„13) współpracuje i dokonuje wymiany informacji z organami, o których mowa w art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 9 marca 2017 r. o systemie monitorowania

drogowego i kolejowego przewozu towarów, w zakresie wynikającym z tej ustawy;

14) podejmuje działania w związku z zatrzymaniem towaru, o którym mowa w art. 16 ust. 1a ustawy z dnia 9 marca 2017 r. o systemie monitorowania drogowego i kolejowego przewozu towarów;

15) jest organem właściwym w zakresie składania wniosków o orzeczenie przepadku towarów zatrzymanych zgodnie z art. 16 ust. 1a ustawy z dnia 9 marca 2017 r. o systemie monitorowania drogowego i kolejowego przewozu towarów.";

12) w art. 127b:

a) w ust. 1:

– we wprowadzeniu do wyliczenia wyrazy „który wbrew przepisom art. 78a" zastępuje się wyrazami „który wbrew przepisom art. 37av",

– w pkt 1 w lit. b wyrazy „określonego w art. 78a ust. 3" zastępuje się wyrazami „określonego w art. 37av ust. 3",

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a i 1b w brzmieniu:

„1a. Karze pieniężnej podlega przedsiębiorca, który wbrew przepisom art. 37at ust. 8 nie przekazał na wezwanie organu zezwalającego określonej w wezwaniu dokumentacji.

1b. Karę pieniężną, o której mowa w ust. 1a, wymierza się w wysokości od 10 000 zł do 50 000 zł, uwzględniając okoliczności i zakres naruszenia przepisów ustawy oraz uprzednie naruszenie jej przepisów przez przedsiębiorcę.",

c) w ust. 2 w pkt 1 wyrazy „określonego w art. 78a ust. 3" zastępuje się wyrazami „określonego w art. 37av ust. 3",

d) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Do decyzji nakładających karę pieniężną, o których mowa w ust. 1, nie stosuje się art. 61 § 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi.".

Art. 7. W ustawie z dnia 5 stycznia 2011 r. o kierujących pojazdami (Dz. U. z 2017 r. poz. 978 i 2418 oraz z 2018 r. poz. 138) w art. 106 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Przepisu ust. 1 pkt 4 nie stosuje się do funkcjonariuszy Państwowej Straży Pożarnej, Policji, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Agencji

Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Więziennej, Służby Celno-Skarbowej i Inspekcji Transportu Drogowego oraz do kierujących pojazdami ochotniczych straży pożarnych.”.

Art. 8. W ustawie z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. z 2018 r. poz. 508) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2:

a) w ust. 1:

– w pkt 16a dodanym na mocy art. 36 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 9 marca 2017 r. o systemie monitorowania drogowego przewozu towarów (Dz. U. poz. 708) wyrazy „systemie monitorowania drogowego przewozu towarów” zastępuje się wyrazami „systemie monitorowania drogowego i kolejowego przewozu towarów” i umieszcza się go po pkt 16a dodanym na mocy art. 22 pkt 1 lit. b ustawy z dnia 23 marca 2017 r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 768) jako pkt 16b,

– po pkt 18 dodaje się pkt 18a w brzmieniu:

„18a) współdziałanie z innymi organami w zakresie ujawniania naruszeń przepisów dotyczących towarów objętych systemem monitorowania przewozu towarów;”,

b) w ust. 2 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) zadania określone w ust. 1 pkt 14–16a i 16b w zakresie kontroli przewozu towarów, oraz w art. 14 ust. 1 pkt 19 i art. 33 ust. 1 pkt 15”;

2) po art. 46 dodaje się art. 46a w brzmieniu:

„Art. 46a. Organy KAS współpracują z ministrem właściwym do spraw zdrowia i dokonują wymiany informacji, w tym danych objętych tajemnicą skarbową, oraz udostępniają nieodpłatnie te informacje, w zakresie niezbędnym do realizacji ich ustawowych zadań. Informacje te mogą być przekazane za pomocą środków komunikacji elektronicznej lub na informatycznym nośniku danych w rozumieniu ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne, zapisanych w edytowalnej formie elektronicznej.”;

3) w art. 62:

a) w ust. 5 po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) przewozu towarów, o których mowa w art. 13 ust. 2 ustawy z dnia 9 marca 2017 r. o systemie monitorowania drogowego i kolejowego przewozu towarów,”,

b) ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. Przepis ust. 8 pkt 1–3 i 6 stosuje się do stałych upoważnień, o których mowa w ust. 5.”;

4) w art. 67 po ust. 2a dodaje się ust. 2b w brzmieniu:

„2b. Do decyzji, o której mowa w ust. 2a, stosuje się przepisy działu IV ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa, z wyjątkiem art. 165 § 2 i art. 200 § 1.”;

5) po art. 89 dodaje się art. 89a w brzmieniu:

„Art. 89a. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia, dla wybranych towarów sposób pobierania próbek, uwzględniając metody określone w odpowiednich normach dla tych towarów.”.

Art. 9. W ustawie z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o drogach publicznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2018 r. poz. 12) w art. 4 pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) w art. 56 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Kary pieniężne oraz grzywny, o których mowa w ust. 1, oraz w art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 9 marca 2017 r. o systemie monitorowania drogowego i kolejowego przewozu towarów, pobierane przez organy Inspekcji są przekazywane na wyodrębniony rachunek bankowy właściwej jednostki organizacyjnej Inspekcji, obsługującej organ nakładający karę pieniężną w I instancji lub grzywnę.”.

Art. 10. Do przewozów towarów rozpoczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 11. Do postępowań w sprawie nałożenia kar pieniężnych wszczętych i niezakończonych do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy wydaniem decyzji ostatecznej stosuje się art. 30 ust. 4 zdanie pierwsze ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą. W przypadku gdy ustalono, że nie doszło do uszczuplenia podatku od towarów i usług lub podatku akcyzowego, postępowania te umarza się.

Art. 12. Do postępowań w sprawie nałożenia kar pieniężnych wszczętych i niezakończonych do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy wydaniem decyzji ostatecznej stosuje się art. 24 ust. 1a i art. 30 ust. 4 zdanie pierwsze ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą. W przypadku gdy ustalono, że nie doszło do uszczuplenia podatku od towarów i usług lub podatku akcyzowego postępowania te umarza się.

Art. 13. Do naruszeń obowiązków, o których mowa w art. 5 ust. 1 i art. 6 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1 oraz w przypadku, o którym mowa w art. 21 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym, które miały miejsce przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się art. 21 ust. 1 i 2 oraz art. 25 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym.

Art. 14. Do postępowań w sprawach, o których mowa w art. 78a ust. 1 ustawy zmienianej w art. 6 w brzmieniu dotychczasowym, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy wydaniem prawomocnej decyzji, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 15. Do dnia ogłoszenia wykazu produktów leczniczych, środków spożywczych specjalnego przeznaczenia żywieniowego oraz wyrobów medycznych, których dostępność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest zagrożona na podstawie art. 37av ust. 14 ustawy zmienianej w art. 6, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, do zgłoszeń, o których mowa w art. 37av ust. 1 ustawy zmienianej w art. 6 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się wykaz ogłoszony na podstawie art. 78a ust. 14 ustawy zmienianej w art. 6, w brzmieniu dotychczasowym.

Art. 16. Przedsiębiorcy prowadzący działalność w zakresie obrotu hurtowego oraz przedsiębiorcy prowadzący działalność w zakresie wytwarzania i importu produktów leczniczych w terminie 30 dni od dnia wejścia w życie ustawy przekazują Głównemu Inspektorowi Farmaceutycznemu pełne aktualne listy środków transportu wraz z numerami rejestracyjnymi, wykorzystywanych w zakresie działalności objętej zezwoleniem.

Art. 17. 1. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 3 ust. 11 i art. 9 ust. 7 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 3

ust. 11 i art. 9 ust. 7 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, jednak nie dłużej niż przez 3 miesiące od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 13 ust. 8 ustawy zmienianej w art. 1 zachowują moc do dnia wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 13 ust. 8 ustawy zmienianej w art. 1, jednak nie dłużej niż przez 3 miesiące od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 18. 1. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 62 ust. 16 ustawy zmienianej w art. 8 zachowują moc do dnia wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 62 ust. 16 ustawy zmienianej w art. 8, jednak nie dłużej niż przez 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Stałe upoważnienia do wykonywania kontroli celno-skarbowej, o której mowa w art. 62 ust. 5 ustawy zmienianej w art. 8, udzielone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy zachowują ważność do dnia 31 grudnia 2018 r.

Art. 19. Do dnia 31 lipca 2018 r. do przewozów towarów po krajowej sieci kolejowej nie stosuje się przepisów art. 21 ust. 1–2a, art. 22 ust. 1 i 2, art. 22a oraz art. 24 ust. 1 i 1a ustawy zmienianej w art. 1.

Art. 20. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 1 pkt 21 lit. c, który wchodzi w życie z dniem 1 czerwca 2018 r.

MARSZAŁEK SEJMU

/ – / Marek Kuchciński